COMARCH Szkolenia

Python w analizie danych

Wstęp do Data Science

Paweł Goleń

Trener

Paweł Goleń

AI Enabled Automation Developer

Wprowadzenie

Zoom Fatigue

syndrom zdalnego zmęczenia

???

Agenda

Dzień pierwszy

09:00-10:00 - Wstęp, powitanie sprawy organizacyjne, JupyterNotebook

10:00-10:10 - PRZERWA 10 MIN

10:10-11:10 - Podstawowe pojęcia statystyczne + Podstawowe miary rozkładu

11:20-11:30 - PRZERWA 10 MIN

11:30-12:30 - Python - podstawy

12:30-12:40 - PRZERWA 10 MIN

12:40-13:40 - Python - podstawy cd.

13:40-13:50 - PRZERWA 10 MIN

13:50-14:50 - Python - podstawy cd.

14:50-15:00 - PRZERWA 10 MIN

15:00-16:00 - Python - podstawy cd.

Agenda

Dzień drugi

09:00-10:00 - Wstęp do analizy danych, Analiza z NumPy

10:00-10:10 - PRZERWA 10 MIN

10:10-11:10 - Wstęp do Pandas

11:10-12:10 - Analiza pliku z Pandas - Wczytywanie pliku, podstawowe operacje na danych

12:10-12:20 - PRZERWA 10 MIN

12:20-13:20 - Analiza pliku z Pandas - Sortowanie oraz filtrowanie danych

13:20-13:30 - PRZERWA 10 MIN

13:30-14:30 - Analiza pliku z Pandas - Tabele przestawne, grupowanie, wizualizacja danych

14:30-14:40 - PRZERWA 10 MIN

14:40-15:40 - Projekt końcowy

15:40-16:00 - Zakończenie szkolenia

Wprowadzenie

Omówienie celów i zakresu szkolenia:

- Celem tego szkolenia jest dostarczenie solidnych podstaw w zakresie analizy danych przy użyciu języka Python. Po zakończeniu szkolenia uczestnik szkolenia będzie w stanie samodzielnie przeprowadzić analizę danych, korzystając z bibliotek takich jak Pandas, Numpy, Matplotlib i Seaborn.
- Zakres szkolenia obejmuje tematykę analizy danych, począwszy od podstaw statystyki, aż po zaawansowane techniki analizy danych. Praca będzie polegać na obcowaniu z rzeczywistymi danymi, tak aby zastosować zdobytą wiedzę w praktyce.

Wprowadzenie

Na czym polega analiza danych i dlaczego jest istotna:

Analiza danych to kluczowy element podejmowania decyzji biznesowych. Chodzi o wydobywanie cennych informacji z danych, które pomagają zrozumieć trendy, prognozować wyniki i podejmować świadome decyzje. Bez analizy danych trudno jest efektywnie działać w dzisiejszym złożonym środowisku biznesowym.

Rola Pythona w analizie danych:

Python stał się liderem w dziedzinie analizy danych, a to z kilku powodów. Jego czytelna składnia, ogromna społeczność, oraz bogactwo bibliotek, takich jak Pandas czy Numpy, sprawiają, że jest doskonałym narzędziem dla analityków danych. Podczas szkolenia zgłębimy, dlaczego Python jest tak popularny w tej dziedzinie.

Instalacja Anacondy:

Krok 1: Pobierz Anacondę

Przejdź na oficjalną stronę Anacondy: https://www.anaconda.com/products/distribution

Krok 2: Wybierz wersję

Pobierz odpowiednią wersję Anacondy dla swojego systemu operacyjnego (Windows, macOS, Linux). Zazwyczaj poleca się pobranie najnowszej stabilnej wersji.

Instalacja Anacondy:

Krok 3: Uruchom instalator

Uruchom pobrany plik instalacyjny Anacondy i postępuj zgodnie z instrukcjami na ekranie.

Krok 4: Wybierz opcje instalacji

 Podczas instalacji możesz zostawić domyślne opcje, chyba że masz konkretne preferencje dotyczące instalacji.

Krok 5: Zakończ instalację

Po zakończeniu instalacji Anacondy powinna być gotowa do użycia.

Uruchomienie Jupyter Notebook:

Krok 1: Uruchom Anaconde Navigator

 Po zainstalowaniu Anacondy, otwórz Anaconda Navigator. Możesz znaleźć go w menu Start (Windows) lub w terminalu (Linux/macOS) wpisując anacondanavigator i naciskając Enter.

Krok 2: Uruchom Jupyter Notebook

W Anaconda Navigatorze, znajdź i uruchom Jupyter Notebook. Kliknij na ikonę
 "Launch" obok Jupyter Notebook.

Uruchomienie Jupyter Notebook:

Krok 3: Przeglądarka Jupyter Notebook

 Po chwili powinna otworzyć się przeglądarka internetowa z interfejsem Jupyter Notebook. Możesz przeglądać swoje pliki, tworzyć nowe notatniki i uruchamiać kod.

Krok 4: Utwórz nowy notatnik

 Kliknij na przycisk "New" i wybierz "Python 3". Otworzy się nowy notatnik, gdzie możesz wprowadzać kod.

Omówienie środowiska, wyglądu i funkcji Jupyter Notebook:

1. Komórki (Cells):

Jupyter Notebook jest podzielony na komórki, które można traktować jako jednostki kodu lub tekstu. Komórki kodu są przeznaczone do wprowadzania i wykonywania kodu, natomiast komórki tekstu mogą zawierać opisy, instrukcje czy też równania matematyczne.

2. Typy Komórek:

- Code (Kod): Komórki, w których wprowadza się i wykonuje kod Pythona.
- Markdown: Komórki, które zawierają tekst sformatowany w języku Markdown.
 Wykorzystywane do dodawania komentarzy, opisów czy instrukcji.

Omówienie środowiska, wyglądu i funkcji Jupyter Notebook:

3. Uruchamianie Komórek:

- Aby uruchomić kod w komórce, możesz użyć przycisku "Run" lub skrótu klawiszowego Shift + Enter.
- Wynik działania kodu będzie wyświetlany poniżej komórki.

4. Interaktywność:

 Jupyter Notebook pozwala na interaktywną pracę z danymi. Możesz eksperymentować z kodem, zmieniać wartości i natychmiast obserwować rezultaty.

Omówienie środowiska, wyglądu i funkcji Jupyter Notebook:

- 5. Wbudowane Komendy Magiczne:
 - Jupyter obsługuje tzw. "komendy magiczne" poprzez prefiks "%" lub "%%".
 Przykładowo, `%matplotlib inline` pozwala na wyświetlanie wykresów bezpośrednio w notatniku.

6. Wizualizacje:

 Możesz używać bibliotek takich jak Matplotlib czy Seaborn do tworzenia wykresów i wizualizacji danych. Wykresy są wyświetlane w notatniku, co ułatwia analizę.

Omówienie środowiska, wyglądu i funkcji Jupyter Notebook:

7. Zapisywanie i Eksport:

- Notatniki można zapisywać w formatach .ipynb (Jupyter Notebook), .html, .pdf, .py (skrypt Pythona) i innych.
- Można eksportować notatniki do różnych formatów, co ułatwia ich udostępnianie.

8. Obsługa Notatnika:

 Notatnik zachowuje wyniki i zmienne nawet po ponownym uruchomieniu komórki. To ułatwia analizę i eksperymentowanie bez konieczności ponownego uruchamiania wszystkich komórek.

Omówienie środowiska pracy - Jupyter Notebook

Przykład:

Poniżej znajduje się prosty przykład notatnika Jupyter, składającego się z komórek kodu i tekstu:

```
In [1]: print('Hello, Jupyter!')
Hello, Jupyter!

## Sekcja 1: Analiza danych
W tym miejscu przeprowadzamy analizę danych, korzystając z narzędzi Pythona.

In []:
```

Zadanie:

- 1. Otwórz Jupyter Notebook.
- 2. Utwórz nowy notatnik.
- 3. Dodaj kilka komórek kodu i tekstu.
- 4. Uruchom kod w komórkach i zobacz, jak zmieniają się wyniki.

Omówienie środowiska pracy - Jupyter Notebook

Kilka przydatnych skrótów klawiszowych w Jupyter Notebook, które mogą zwiększyć efektywność pracy:

- Shift + Enter: Uruchamia aktualną komórkę i przechodzi do następnej. Jeśli ostatnia komórka, to dodaje nową komórkę poniżej.
- Ctrl + Enter: Uruchamia aktualną komórkę, ale nie przechodzi do następnej, pozostając w bieżącej komórce.
- Esc + A: Dodaje nową komórkę powyżej aktualnej.
- Esc + B: Dodaje nową komórkę poniżej aktualnej.
- Esc + M: Zmienia typ komórki na Markdown (tekst).
- Esc + Y: Zmienia typ komórki na Code (kod).
- Esc + D, D: Kasuje aktualną komórkę.
- Esc + Z: Cofa ostatnią zmianę (przywraca skasowaną komórkę).

Omówienie środowiska pracy - Jupyter Notebook

Kilka przydatnych skrótów klawiszowych w Jupyter Notebook, które mogą zwiększyć efektywność pracy:

- Shift + Tab: Pokazuje podpowiedzi dotyczące funkcji lub metody (po umieszczeniu kursora wewnątrz nawiasów).
- Ctrl + S: Zapisuje notatnik.
- Esc + 1-6: Zmienia poziom nagłówka w komórce Markdown (1- najwyższy, 6- najniższy).
- Esc + H: Wyświetla listę wszystkich dostępnych skrótów klawiszowych.
- Ctrl + Shift + P: Otwiera polecenie paska wyszukiwania, pozwalając na szybkie wyszukiwanie i uruchamianie poleceń.
- Shift + M: Łączy zaznaczone komórki w jedną.
- Ctrl + Z: Cofa ostatnią zmianę.

Wprowadzenie

Omówienie środowiska pracy - efektywne korzystanie z Jupyter Notebook:

Jupyter Notebook to potężne narzędzie, które ułatwia interaktywną pracę z danymi i kodem. Dzięki niemu możliwe jest eksperymentowanie, wizualizacja i dokumentacja pracy. Podczas szkolenia przekazana zostanie wiedza jak korzystać z różnych funkcji Jupyter Notebook, aby móc skutecznie przeprowadzać analizę danych.

Populacja i próba

Populacja:

Cały zbiór elementów, który nas interesuje (np. wszyscy mieszkańcy miasta).

Próba:

Podzbiór populacji, który analizujemy w celu wyciągnięcia wniosków (np. 100 mieszkańców wybranych do badania).

Losowa próba:

Każdy element ma równe szanse znalezienia się w próbie.

Zmienne statystyczne

Zmienne ilościowe (liczbowe): wyrażają wielkość (np. wiek, wzrost).

- Dyskretne: przyjmują skończoną liczbę wartości (np. liczba dzieci).
- Ciągłe: mogą przyjmować dowolną wartość w przedziale (np. waga).

Zmienne jakościowe (kategorialne): opisują cechy (np. płeć, kolor oczu).

Rodzaje danych

Dane nominalne: Kategorie bez porządku (np. kolory).

Dane porządkowe: Kategorie mające uporządkowanie (np. oceny: słaby, dobry, bardzo dobry).

Dane przedziałowe: Liczbowe dane bez absolutnego zera (np. temperatura °C).

Dane ilorazowe: Liczbowe dane z absolutnym zerem (np. waga, dochód).

Rodzaje danych

Dane nominalne

Charakterystyka:

- To dane kategorialne bez porządku czy hierarchii.
- Kategorie są różne, ale nie można powiedzieć, że jedna jest "lepsza" lub "większa" od drugiej.
- Używane do identyfikacji, grupowania lub etykietowania.

Rodzaje danych

Dane nominalne

Przykłady:

- Kolory: czerwony, zielony, niebieski żaden kolor nie jest "większy" ani "mniejszy".
- Płeć: kobieta, mężczyzna, inne nie ma naturalnego porządku.
- Miejsca zamieszkania: miasto, wieś.

Rodzaje danych

Dane nominalne

Operacje matematyczne:

• Możesz liczyć, ile razy występuje dana kategoria (np. ilu uczestników wybrało "czerwony"), ale nie można ich porządkować ani wykonywać operacji takich jak średnia.

Rodzaje danych

Dane porządkowe

Charakterystyka:

- To dane kategorialne, które mają określony porządek lub hierarchię.
- Kategorie można uporządkować, ale różnice między nimi nie muszą być równomierne (nie wiemy, czy "odstępy" między kategoriami są takie same).

Rodzaje danych

Dane porządkowe

Przykłady:

- Oceny: słaby, średni, dobry, bardzo dobry wiadomo, że "bardzo dobry" jest lepszy od "dobry", ale nie wiadomo, o ile.
- Poziom wykształcenia: podstawowe, średnie, wyższe.
- Stopnie bólu: brak, łagodny, umiarkowany, silny.

Rodzaje danych

Dane porządkowe

Charakterystyka:

- To dane kategorialne, które mają określony porządek lub hierarchię.
- Kategorie można uporządkować, ale różnice między nimi nie muszą być równomierne (nie wiemy, czy "odstępy" między kategoriami są takie same).

Rodzaje danych

Dane porządkowe

Operacje matematyczne:

 Możesz porządkować kategorie (np. "średni" > "słaby"), ale nie możesz obliczać różnic ani stosować operacji takich jak średnia.

Rodzaje danych

Dane przedziałowe

Charakterystyka:

- Są liczbowe i mierzalne, ale nie mają absolutnego zera, co oznacza, że zero nie oznacza całkowitego braku wartości.
- Pozwalają na wykonywanie operacji takich jak dodawanie czy odejmowanie, ale nie na mnożenie i dzielenie.

Rodzaje danych

Dane przedziałowe

Przykłady:

- Temperatura w stopniach Celsjusza: 0°C nie oznacza całkowitego braku temperatury; to punkt odniesienia.
- Czas w kalendarzu: Lata przed i po "roku 0" nie reprezentują absolutnego początku czasu.

Co można zrobić z takimi danymi?

■ Można powiedzieć, że różnica między 20°C a 30°C wynosi 10°C, ale nie możesz powiedzieć, że 30°C jest "trzy razy cieplejsze" od 10°C, bo skala nie ma absolutnego zera.

Rodzaje danych

Dane ilorazowe

Charakterystyka:

- Są liczbowe i mają absolutne zero, które oznacza brak wartości.
- Pozwalają na wykonywanie operacji takich jak dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie.

Rodzaje danych

Dane ilorazowe

Przykłady:

- Waga: 0 kg oznacza brak wagi, a 10 kg jest dwa razy cięższe niż 5 kg.
- Dochód: 0 zł oznacza brak dochodu, a 100 zł to dwa razy więcej niż 50 zł.
- Długość: 0 cm oznacza brak długości, a 20 cm to dwa razy więcej niż 10 cm.

Co można zrobić z takimi danymi?

 Można nie tylko obliczać różnice (np. 20 cm - 10 cm = 10 cm), ale także porównywać ilorazy (np. 20 cm / 10 cm = 2, więc 20 cm jest dwa razy dłuższe niż 10 cm).

Rodzaje danych

Dane ilorazowe

Charakterystyka:

- Są liczbowe i mają absolutne zero, które oznacza brak wartości.
- Pozwalają na wykonywanie operacji takich jak dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie.

Statystyka opisowa i statystyka wnioskowania

Statystyka opisowa: Służy do opisu danych, np. średnia, mediana, wykresy.

Statystyka wnioskowania: Umożliwia wyciąganie wniosków o populacji na podstawie próby (np. testy statystyczne, estymacja).

Parametry i statystyki

Parametr: Wartość opisująca populację (np. średnia populacji).

Statystyka: Wartość obliczona na podstawie próby (np. średnia próby).

Podstawy statystyki – podstawowe pojęcia statystyczne

Rozkład danych

Rozkład normalny: Dane tworzą charakterystyczny "dzwon" wokół średniej.

Rozkład skośny: Dane przesunięte w jedną stronę (np. więcej niskich lub wysokich wartości).

Podstawowe miary rozkładu to narzędzia statystyczne, które pozwalają opisać, jak dane są rozmieszczone w zbiorze.

Wyjaśnienie można podzielić na trzy kluczowe elementy:

- tendencja centralna
- miary zmienności
- miary kształtu rozkładu

Tendencja centralna

Te miary wskazują, wokół jakiej wartości koncentrują się dane w zbiorze. Główne miary to:

- Średnia arytmetyczna: suma wszystkich wartości podzielona przez ich liczbę;
 najczęściej używana miara.
- Mediana: wartość środkowa w uporządkowanym zbiorze danych; odporna na wartości odstające.
- Dominanta: najczęściej występująca wartość w zbiorze.

Miary zmienności

Określają, jak rozproszone są dane wokół wartości centralnej:

- Odchylenie standardowe (SD): mierzy, jak bardzo dane różnią się od średniej; im wyższe, tym większe rozproszenie.
- Rozstęp (range): różnica między największą a najmniejszą wartością.
- Rozstęp międzykwartylowy (IQR): różnica między trzecim a pierwszym kwartylem*; użyteczny w analizie danych z wartościami odstającymi.

*Kwartyle:

Kwartyle dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery równe części:

- Q1 (pierwszy kwartyl) to mediana pierwszej połowy danych.
- Q2 (drugi kwartyl) to mediana całego zbioru danych.
- Q3 (trzeci kwartyl) to mediana drugiej połowy danych.

Przykład:

Rozważmy zestaw danych dotyczący wieku osób w grupie:

```
{21, 22, 23, 24, 24, 25, 26, 26, 27, 27, 28, 30, 30, 30, 31}
```

- Średnia arytmetyczna: 26,27
- Mediana: 26 (wartość środkowa)
- Dominanta: 30 (najczęściej występująca wartość)
- Odchylenie standardowe: 3,13
- Rozstęp: 31 21 = 10
- Kwartyle: Q1 = 24, Q2 = 26, Q3 = 30

Przykład: Średnia arytmetyczna, Mediana, Dominanta

Mając dany zbiór danych dotyczący wieku osób, obliczamy średnią arytmetyczną, medianę i dominantę.

```
# Dane dotyczące wieku osób
wiek = [21, 22, 23, 24, 24, 25, 26, 26, 27, 27, 28, 30, 30, 30, 31]
```


Przykład:

Kod:

Wynik (output):

```
import statistics

# Średnia arytmetyczna
srednia = statistics.mean(wiek)

# Mediana
mediana = statistics.median(wiek)

# Dominanta
dominanta = statistics.mode(wiek)
```

Przykład: Odchylenie Standardowe

Obliczamy odchylenie standardowe dla zbioru danych dotyczącego wieku osób.

```
# Dane dotyczące wieku osób
wiek = [21, 22, 23, 24, 24, 25, 26, 26, 27, 27, 28, 30, 30, 30, 31]
```


Przykład:

```
# Odchylenie standardowe
odchylenie_std = statistics.stdev(wiek)
```

```
print(odchylenie_std)
```

3.1274514194392182

Przykład: Rozstęp, Kwartyle

Obliczamy rozstęp oraz kwartyle dla zbioru danych dotyczącego wieku osób.

```
# Dane dotyczące wieku osób
wiek = [21, 22, 23, 24, 24, 25, 26, 26, 27, 27, 28, 30, 30, 30, 31]
```


Przykład:

```
# Rozstep
rozstep = max(wiek) - min(wiek)

# Kwartyle
q1 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[0]
q2 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[1]
q3 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[2]

print(rozstep)
print(q1)
print(q2)
print(q3)

10
24.0
26.0
30.0
```

Te ćwiczenia pomogą w zrozumieniu, jak używać funkcji statystycznych w Pythonie do analizy danych.

Wyjaśnienie poprzedniego przykładu:

- Rozstęp to różnica między największą a najmniejszą wartością w zbiorze danych.
- W tym przypadku rozstęp będzie równy 31 21 = 10.

Kwartyle:

- Kwartyle dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery równe części.
- Funkcja quantiles z modułu statistics pozwala na obliczenie kwartyli.
- Parametr n=4 oznacza, że dzielimy zbiór na 4 równoliczne części.
- Wartości q1, q2, i q3 oznaczają odpowiednio pierwszy, drugi (mediana) i trzeci kwartyl.

```
q1 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[0] # Pierwszy kwartyl
q2 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[1] # Drugi kwartyl (mediana)
q3 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[2] # Trzeci kwartyl
```


W przypadku naszego zbioru danych:

- **q**1 = 24
- q2 = 26 (mediana)
- **q**3 = 30

Metoda quantiles jest używana do obliczania kwantyli dla danego zbioru danych. Kwartyle są to specjalne przypadki kwantyli, gdzie dzielimy zbiór na 4 równe części. Funkcja ta pozwala na elastyczne dostosowywanie liczby równolicznych przedziałów (kwantyli).

W nawiasie kwadratowym umieszczana jest liczba, która określa na ile równych części chcemy podzielić zbiór danych. W przypadku metody quantiles z modułu statistics, ta liczba oznacza ilość punktów podziału, czyli ilość części, na jakie chcemy podzielić zbiór.

```
q1 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[0] # Pierwszy kwartyl
q2 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[1] # Drugi kwartyl (mediana)
q3 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[2] # Trzeci kwartyl
```


W naszym przykładzie, ustawiając n=4, określamy, że chcemy podzielić zbiór na 4 równoliczne części, co odpowiada kwartylom. W praktyce, ustawiając `n=100`, moglibyśmy podzielić zbiór na percentyle, czyli 100 równolicznych części.

```
q1 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[0] # Pierwszy kwartyl
q2 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[1] # Drugi kwartyl (mediana)
q3 = statistics.quantiles(wiek, n=4)[2] # Trzeci kwartyl
```

Przykład z n=100:

```
percentyl_25 = statistics.quantiles(wiek, n=100)[24] # 25 percentyl
percentyl_50 = statistics.quantiles(wiek, n=100)[49] # 50 percentyl (mediana)
percentyl_75 = statistics.quantiles(wiek, n=100)[74] # 75 percentyl
```

Wartość w nawiasie kwadratowym definiuje, na ile części chcemy podzielić zbiór danych, a liczby w nawiasie okrągłym wskazują konkretny punkt podziału. W przypadku kwartyli, mamy 4 części, stąd n=4.

Kwantyl i kwartyl - podsumowanie

Kwantyl i kwartyl to pojęcia z obszaru statystyki, które są ze sobą ściśle związane, ale nie są tym samym.

Kwantyl to ogólne pojęcie odnoszące się do punktu podziału zbioru danych na równe części. Kwantyle dzielą dane na określoną liczbę części.

W zależności od liczby części, na jakie dzielimy zbiór, mamy różne rodzaje kwantyli:

- Percentyl (100 kwantyli): dzieli dane na 100 równych części.
- Decyl (10 kwantyli): dzieli dane na 10 równych części.
- Kwartyl (4 kwantyle): dzieli dane na 4 równe części.

Na przykład:Kwantyl 0.25 (25. percentyl) oznacza, że 25% danych jest mniejszych lub równych tej wartości.

Kwantyl i kwartyl - podsumowanie

Kwartyl to specyficzny rodzaj kwantyla, który dzieli dane na cztery równe części:

- Pierwszy kwartyl (Q1): 25% danych jest poniżej tej wartości (odpowiada 25. percentylowi lub kwantylowi 0.25).
- Drugi kwartyl (Q2): 50% danych jest poniżej tej wartości, co jest równoznaczne z medianą (odpowiada 50. percentylowi lub kwantylowi 0.50).
- Trzeci kwartyl (Q3): 75% danych jest poniżej tej wartości (odpowiada 75. percentylowi lub kwantylowi 0.75).

Kwantyl i kwartyl - podsumowanie

Kluczowe różnice:

Kwantyl to bardziej ogólny termin odnoszący się do podziału zbioru danych na dowolną liczbę części (np. 10 części w przypadku decyli, 100 części w przypadku percentyli).

Kwartyl to specyficzny przypadek kwantyla, który dzieli dane na 4 równe części (25%, 50%, 75%).

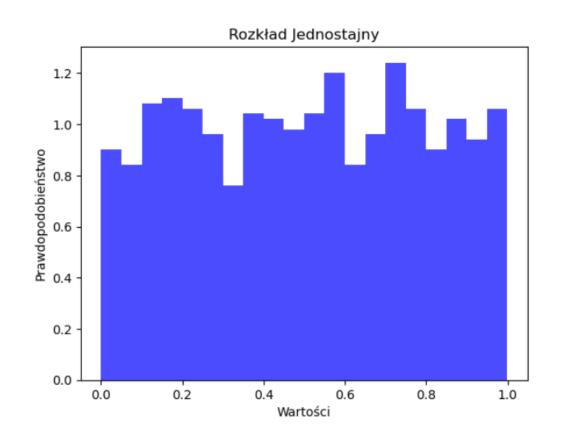
Przykład: Kwantyl 0.25 oznacza 25. percentyl (lub pierwszy kwartyl, Q1).

Kwartyl jest jednym z trzech specyficznych punktów: Q1, Q2 (mediana) i Q3, które dzielą dane na 4 części.

W skrócie: każdy kwartyl to kwantyl, ale nie każdy kwantyl jest kwartylem.

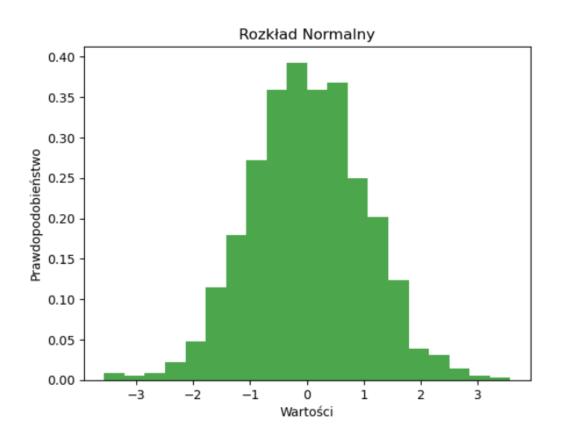

Wizualizacja Rozkładu Jednostajnego

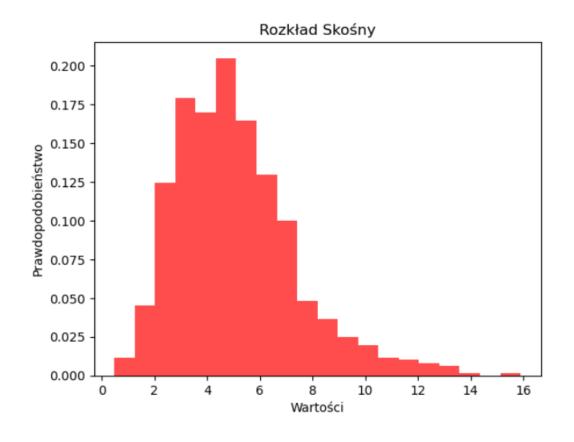

Wizualizacja Rozkładu Normalnego

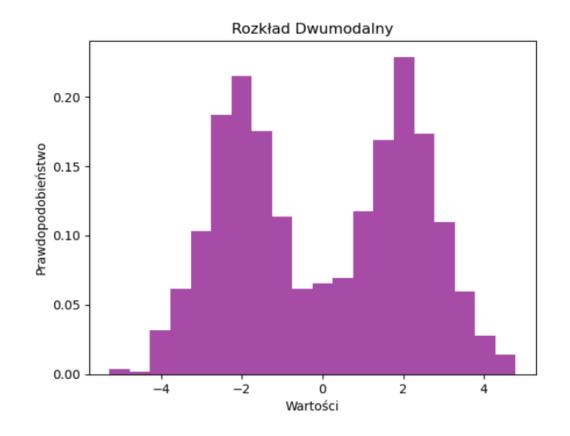

Wizualizacja Rozkładu Skośnego

Wizualizacja Rozkładu Dwumodalny

W tej sekcji skupimy się na kilku kluczowych elementach języka Python, które są istotne w kontekście analizy danych i programowania w obszarze Data Science.

GPL, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=34991651

Różnica między metodą a funkcją w Pythonie dotyczy przede wszystkim kontekstu, w którym są one używane:

Metoda:

- Metoda jest funkcją, która jest związana z konkretnym obiektem lub typem danych.
- Jest wywoływana na rzecz konkretnego obiektu przy użyciu notacji kropkowej (.).
- Metoda może mieć dostęp do danych zawartych w obiekcie, na którym jest wywoływana, za pomocą argumentu self.

Przykładem metody jest .append() dla list, która dodaje element do listy, lub .capitalize() dla łańcuchów, która zmienia pierwszą literę na wielką.

Funkcja:

- Funkcja jest blokiem kodu, który wykonuje określone zadanie i może być wywoływany z dowolnego miejsca w programie.
- Nie jest związana z konkretnym obiektem ani typem danych.
- Funkcje są definiowane przy użyciu słowa kluczowego def i mogą przyjmować argumenty.

Przykładem funkcji jest print(), która wypisuje wartość na standardowe wyjście, lub len(), która zwraca długość obiektu.

 W skrócie, metoda jest specjalnym rodzajem funkcji, która jest związana z konkretnym obiektem, podczas gdy funkcja jest niezależnym blokiem kodu, który może być wywoływany w dowolnym kontekście.

 Metody mają dostęp do danych obiektu, na którym są wywoływane, podczas gdy funkcje nie mają takiego dostępu, chyba że dane są przekazywane jako argumenty.

Podstawowe Typy i Struktury Danych

- Liczby całkowite (int) i liczby zmiennoprzecinkowe (float):
 - Przykład:

```
# Int & Float

x = 5 # Int
y = 3.14 # Float
```

Przypomnienie Podstawowych Typów i Struktur Danych

- Napisy (str):
 - Przykład:

```
# String
text = "Hello, Data Science!"
```


Przypomnienie podstawowych typów i struktur danych

Listy:

Przykład:

```
# Lista
numbers = [1, 2, 3, 4, 5]
```

Przypomnienie podstawowych typów i struktur danych

Krotki (tuple):

Przykład:

```
# Tuple
coordinates = (3, 4)
```

Przypomnienie podstawowych typów i struktur danych

Słowniki (dict):

Przykład: Tworzenie słownika, dodawanie kucza, zmiana wartości

```
# Dodanie nowego klucza
student['kierunek'] = 'Informatyka'

# Zmiana wartości klucza 'wiek'
student['wiek'] = 23
```


Warsztat

Indeksowanie, Slicing i Iteracja

Indeksowanie:

Indeksowanie w Pythonie zaczyna się od 0. 🚈

```
# Indeksowanie
numbers = [10, 20, 30, 40, 50]
first_element = numbers[0] # Pobiera pierwszy element (10)
```


Indeksowanie, Slicing i Iteracja

Slicing:

Pozwala na pobieranie fragmentów listy lub napisu.

```
# Slicing
numbers = [10, 20, 30, 40, 50]
sliced_numbers = numbers[1:4] # Pobiera elementy od indeksu 1 do 3
```


Indeksowanie, Slicing i Iteracja

Iteracja:

```
# Iteracja
numbers = [10, 20, 30, 40, 50]
for num in numbers:
    print(num)

10
20
30
40
50
```


Funkcje, Funkcje Anonimowe (Lambda)

- Definiowanie Funkcji:
 - Przykład:

```
# Definiowanie funkcji

def add_numbers(x, y):
    return x + y

print(add_numbers(3, 2))
```

Funkcja Anonimowa (Lambda):

- Python Lambda, jest jednolinijkową, anonimową funkcją. Nie jest skomplikowana. Jest to funkcja która nie ma nazwy. Poprzez użycie słowa kluczowego 'lambda' informujemy Python, że właśnie taką anonimową funkcję chcemy utworzyć. Następnie podajemy listę parametrów, które chcemy aby przyjmowała, używamy ":", oraz definiujemy jej zawartość.
- W przeciwieństwie do poprzednich funkcji funkcja lambda nie jest funkcją wyższego rzędu, aby definiować funkcje "na stałe". Służy do wykorzystania ad hoc i do ułatwienia sobie życia. Jeżeli natomiast przypiszemy funkcję do zmiennej, tak jak w przykładzie będziemy mogli się do niej później odwołać.

Funkcja Anonimowa (Lambda):

```
# Funkcja Lambda
multiply = lambda x, y: x * y
print(multiply(2, 2))
print(multiply(2, 4))
8
(lambda x, y: x * y)(3, 3)
9
print((lambda x, y: x * y)(3, 3))
```

List Comprehension

- Umożliwia zwięzłe tworzenie list w jednej linii.
 - Przykład:

```
# List Comprehension
squares = [x**2 for x in range(1, 6)]
print(squares)
[1, 4, 9, 16, 25]
```


Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje matematyczne:

abs(), round(), max(), min(), sum()

Funkcje tekstowe:

len(), str(), upper(), lower(), startswith(), endswith()

Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje Statystyczne, należy zrobić import statistics:

mean(), median(), mode(), stdev()

Funkcje Data i Czas:

datetime.now(), strftime(), strptime()

Wybrane Funkcje Wbudowane Funkcje Data i Czas:

Dlaczego importujemy najpierw z from datetime a później import datetime?

- Moduł datetime zawiera głównie jedną klasę o nazwie datetime, która jest powszechnie używana.
- Importując jedynie tę klasę za pomocą from datetime import datetime, można bezpośrednio odwoływać się do niej bez konieczności używania prefiksu nazwy modułu.
- Użycie datetime.now() jest bardziej zwięzłe niż datetime.datetime.now(), co poprawia czytelność kodu.

Wybrane Funkcje Wbudowane

W wielu przypadkach importowanie tylko potrzebnej klasy za pomocą from ... import ... jest bardziej praktyczne, ponieważ ogranicza ilość pisania kodu i poprawia czytelność. Jednakże, w niektórych sytuacjach, zwłaszcza gdy moduł datetime zawiera więcej niż jedną interesującą klasę lub funkcję, można zdecydować się na import całego modułu import datetime.

Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje matematyczne:

```
Przykład: # Funkcje matematyczne
                    a = abs(-7.25) # Zwraca wartość bezwzględną.
                    b = round(5.76543, 2) # Zaokrągla liczbę do wybranej ilości miejsc po przecinku (nawias)
                    c = max(2, 3, 4, 5, 10, 15, 20) # Zwraca największą wartość z podanej tupli, listy.
                    d = min(2, 3, 4, 5, 10, 15, 20) # Zwraca najmniejszą wartość z podanej tupli, listy.
                    e = (2, 3, 4, 5, 10, 15, 20)
                    f = sum(e) # Sumuje wszystkie wartości z podanej zmiennej 'e'
                    print(f'{a},\n{b},\n{c},\n{d},\n{f}')
                    7.25,
                    5.77,
                    20,
                    59
```

Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje tekstowe:

```
# Funkcje tekstowe
tekst = 'Przykładowy tekst do sprawdzenia.'
int = 4
g = len(tekst) # Zwraca długość znaków w podanym tekście.
h = str(int) # Zmienia wartość liczbową lub teks którego nie jesteśmy pewni na stringa
i = tekst.upper() # Zwraca tekst z powiększonymi znakami.
j = tekst.lower() # Zwraca tekst z pomniejszonymi znakami.
k = tekst.startswith('Przykład') # Zwraca wartość Prawda/Fałsz (Bolean)
l = tekst.startswith('Hello') # Zwraca wartość Prawda/Fałsz (Bolean)
m = tekst.endswith('.') # Zwraca wartość Prawda/Fałsz (Bolean)
n = tekst.endswith('World!') # Zwraca wartość Prawda/Fałsz (Bolean)
print(f'{g},\n{h},\n{i},\n{j},\n{k},\n{l},\n{m},\n{n}')
33,
PRZYKŁADOWY TEKST DO SPRAWDZENIA.,
przykładowy tekst do sprawdzenia.,
True,
False,
True.
False
```

Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje statystyczne:

```
# Funkcje statystyczne
import statistics

numbersLong = [2, 4, 2, 5, 6, 7, 8, 8, 8, 8, 8, 9, 10, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 12, 13, 2, 5, 6, 7]

print(f'''{statistics.mean(numbersLong)},
{statistics.median(numbersLong)},
{statistics.mode(numbersLong)},
{statistics.stdev(numbersLong)}''')

# .mean() - Średnia
# .median() - Mediana
# .mode() - Dominanta wartość najczęściej występująca w zbiorze.
# .stdev() - Odchylenie standardowe

7.961538461538462,
8.0,
11,
3.23086080456301
```


Wybrane funkcje wbudowane

Funkcje data/czas:

Przykład:

(ze względu na ograniczone miejsce, przykłady na kolejnym slajdzie)

Funkcje data/czas: Strftime()

```
# Funkcje data i czas
# https://docs.python.org/3/library/datetime.html#format-codes
# Różnica pomiędzy strftime() a strptime - z strptime() stringa robimy obiekt, a z strftime() tworzymy stringa
from datetime import datetime
now = datetime.now() # current date and time
year = now.strftime("%Y")
print("year:", year)
month = now.strftime("%m")
print("month:", month)
day = now.strftime("%d")
print("day:", day)
time = now.strftime("%H:%M:%S")
print("time:", time)
date time = now.strftime("%m/%d/%Y, %H:%M:%S")
print("date and time:", date_time)
print(now)
vear: 2024
month: 01
dav: 22
time: 21:06:22
date and time: 01/22/2024, 21:06:22
2024-01-22 21:06:22.394635
```


Funkcje data/czas: Strptime()

```
# Funkcje data i czas
date string = "21 June, 2018"
print("date string =", date string)
print("type of date string =", type(date string))
date_object = datetime.strptime(date_string, "%d %B, %Y")
print("date object =", date object)
print("type of date_object =", type(date_object))
date_string = 21 June, 2018
type of date_string = <class 'str'>
date_object = 2018-06-21 00:00:00
type of date object = <class 'datetime.datetime'>
```

Funkcje data/czas: Strptime()

```
# Funkcje data i czas

dt_string = "12/11/2018 09:15:32"

# Considering date is in dd/mm/yyyy format
dt_object1 = datetime.strptime(dt_string, "%d/%m/%Y %H:%M:%S")
print("dt_object1 =", dt_object1)

# Considering date is in mm/dd/yyyy format
dt_object2 = datetime.strptime(dt_string, "%m/%d/%Y %H:%M:%S")
print("dt_object2 =", dt_object2)

dt_object1 = 2018-11-12 09:15:32
dt_object2 = 2018-12-11 09:15:32
```

Kontrola Przepływu

- Petla While:
 - Przykład:

```
# Petla While
i = 0
while i < 5:
    print(i)
    i += 1</pre>
```

Kontrola Przepływu

- Petla For:
 - Przykład:

```
# Petla For
numbers = [1, 2, 3, 4, 5]
for i in numbers:
   print(i)

1
2
3
4
5
```


Kontrola Przepływu

- Instrukcje Warunkowe (if, elif, else):
 - Przykład

```
# Instrukcje warunkowe (if, elif, else)

x = 10
if x > 0:
    print("Dodatnie")
elif x < 0:
    print("Ujemne")
else:
    print("Zero")</pre>
```

Dodatnie

Funkcja **enumerate**:

Funkcja **enumerate** jest przydatnym narzędziem w Pythonie, pozwalającym na łatwe iterowanie przez elementy iterowalnego obiektu (np. listy, krotki) jednocześnie śledząc ich indeksy. Funkcja ta zwraca obiekt enumeracyjny, który składa się z pary (indeks, element) dla każdego elementu w oryginalnym obiekcie.


```
produkty = ["Laptop", "Smartfon", "Kamera"]
# Użycie enumerate do iteracji przez listę z indeksami
for indeks, produkt in enumerate(produkty):
    print(f"Indeks: {indeks}, Produkt: {produkt}")
# Wynik:
# Indeks: 0, Produkt: Laptop
# Indeks: 1, Produkt: Smartfon
# Indeks: 2, Produkt: Kamera
Indeks: 0, Produkt: Laptop
Indeks: 1, Produkt: Smartfon
Indeks: 2, Produkt: Kamera
```

Funkcja **enumerate** – dodatkowe wyjaśnienie:

Funkcja **enumerate** jest przydatna zwłaszcza w przypadku, gdy potrzebujemy jednoczesnego dostępu do wartości i ich indeksów podczas iteracji przez obiekty iterowalne.

Funkcja **zip**:

Funkcja **zip** to wbudowana funkcja, która służy do łączenia dwóch lub więcej iterowalnych obiektów (na przykład list, krotek czy napisów) w jednoiterowalny obiekt. Każdy element wynikowego obiektu jest tuplą, zawierającą elementy na odpowiednich pozycjach z oryginalnych obiektów.


```
imiona = ["Anna", "Jan", "Ewa"]
wieki = [25, 30, 28]
# Użyj funkcji zip do łączenia dwóch list
lista krotek = list(zip(imiona, wieki))
print("Lista imion:", imiona)
print("Lista wieków:", wieki)
print("Lista krotek (imię, wiek):", lista krotek)
Lista imion: ['Anna', 'Jan', 'Ewa']
Lista wieków: [25, 30, 28]
Lista krotek (imię, wiek): [('Anna', 25), ('Jan', 30), ('Ewa', 28)]
```

Funkcja **zip** – dodatkowe wyjaśnienie:

Funkcja **zip** jest bardzo przydatna, gdy chcemy jednocześnie przeglądać elementy kilku iterowalnych obiektów. Pozwala to na eleganckie i zwięzłe operacje na danych, takie jak tworzenie słowników czy par krotek.

Warsztat

Analiza z NumPy

Tablice Jedno i Dwuwymiarowe w NumPy oraz Podstawowe Operacje

- Omówienie NumPy:
 - NumPy (Numerical Python) to biblioteka w języku Python dedykowana do pracy z operacjami numerycznymi. Jednym z kluczowych elementów NumPy są tablice, które umożliwiają efektywne wykonywanie operacji na danych numerycznych.

```
# Tworzenie Tablic w NumPy:
import numpy as np
# Jednowymiarowa tablica
tablica_1d = np.array([1, 2, 3, 4, 5])
# Dwuwymiarowa tablica
tablica_2d = np.array([[1, 2, 3], [4, 5, 6], [7, 8, 9]])
print(tablica_1d)
[1 2 3 4 5]
print(tablica_2d)
[[1 2 3]
[4 5 6]
 [7 8 9]]
```


Analiza z NumPy

- Podstawowe Operacje na Tablicach NumPy:
 - Podstawowe operacje matematyczne


```
# Podstawowe Operacje Matematyczne:
# Dodawanie
wynik_dodawania = tablica_1d + 10
# Mnożenie
wynik_mnożenia = tablica_2d * 2
print(wynik_dodawania)
[11 12 13 14 15]
print(wynik_mnożenia)
[[2 4 6]
 [ 8 10 12]
 [14 16 18]]
```


Analiza z NumPy

- Podstawowe Operacje na Tablicach NumPy:
 - Indeksowanie i Wycinanie:


```
# Indeksowanie i Wycinanie:
# Indeksowanie
element = tablica_1d[2] # Pobiera trzeci element tablicy

# Wycinanie
fragment_tablicy = tablica_2d[:, 1:3] # Pobiera druga i trzecia kolumne

print(element)
print(fragment_tablicy)

3
[[2 3]
[5 6]
[8 9]]
```

Analiza z NumPy

- Podstawowe Operacje na Tablicach NumPy:
 - Operacje Statystyczne:


```
# Operacje statystyczne
# Suma elementów
suma = np.sum(tablica 2d)
# Średnia
srednia = np.mean(tablica_1d)
# Maksimum i minimum
maksimum = np.max(tablica 2d)
minimum = np.min(tablica_1d)
print(suma)
print(srednia)
print(maksimum)
print(minimum)
45
3.0
```

Analiza z NumPy

- Podstawowe Operacje na Tablicach NumPy:
 - Operacje na Wymiarach:
 - W NumPy możemy obliczyć wyznacznik danej tablicy kwadratowej za pomocą numpy.linalg.det(). Przyjmie ona podaną tablicę kwadratową jako parametr i zwróci jej wyznacznik.

Przykład:

```
# Operacje na wymiarach
# Transpozycja
transponowana tablica = np.transpose(tablica 2d)
print(tablica 2d)
[[1 2 3]
[4 5 6]
 [7 8 9]]
print(transponowana_tablica)
[[1 4 7]
 [2 5 8]
 [3 6 9]]
```

Analiza z Pandas

Series i DataFrame w Pandas

- Omówienie Pandas
 - Pandas to potężna biblioteka w języku Python przeznaczona do manipulacji i analizy danych. Dwa główne obiekty w Pandas to Series i DataFrame. Series reprezentuje jednowymiarową strukturę danych, podczas gdy DataFrame to dwuwymiarowa tabela danych.

Series i DataFrame w Pandas

- Struktura Series:
 - Jednowymiarowy obiekt zawierający dane, indeks i etykiety.

- Struktura DataFrame:
 - Dwuwymiarowa tabela danych z etykietowanymi kolumnami i indeksem.

Tworzenie Series i DataFrame w Pandas:

```
import pandas as pd
# Tworzenie Series
seria = pd.Series([1, 3, 5, np.nan, 6, 8])
# Tworzenie DataFrame z tablicy NumPy
df tablica = pd.DataFrame(np.random.randn(6, 4), columns=list('ABCD'))
# Tworzenie DataFrame z Dictionary
df slownik = pd.DataFrame({'A': 1.0,
                            'B': pd.Timestamp('20220101'),
                            'C': pd.Series(1, index=list(range(4)), dtype='float32'),
                            'D': np.array([3] * 4, dtype='int32'),
                            'E': pd.Categorical(["test", "train", "test", "train"]),
                            'F': 'foo'})
```

Wczytywanie i Zapis Danych w Różnych Formatach

Wczytywanie Danych w Pandas:

Pandas oferuje wiele funkcji do wczytywania danych z różnych źródeł, takich jak pliki CSV, Excel, SQL, a nawet strony internetowe. Poniżej znajdują się przykłady wczytywania danych z pliku CSV i Excel:

Przykład:

Dane w csv (Pliki są dostępne na GitHub)

```
import pandas as pd

# Wczytywanie danych z pliku CSV

df_csv = pd.read_csv('nazwa_pliku.csv')

# Wczytywanie danych z pliku Excel

df_excel = pd.read_excel('nazwa_pliku.xlsx', sheet_name='Arkusz1')
```


Wczytywanie i Zapis Danych w Różnych Formatach

Zapis Danych w Pandas:

 Podobnie jak z wczytywaniem, Pandas umożliwia zapisywanie danych do różnych formatów. Poniżej znajdują się przykłady zapisywania danych do pliku CSV i Excel:

Przykład:

```
df_slownik.to_csv('NowyPlikSlownik.csv', index=False)
df slownik.to excel('NowyPlikExcel.xlsx', sheet name='Slownik', index=False)
# Sprawdzenie Current Working Directory (CWD) w JupyterNotebook
# metoda 1
import os
notebook path = os.getcwd()
print(notebook path)
# metoda 2
from ipykernel import get_connection file
# import os - to już zaimportowaliśmy więc nie ma potrzeby powielać, natomiast jest niezbędnę do wykorzystania metody 2
connection file = get connection file()
notebook_path = os.path.dirname(connection file)
print(notebook path)
C:\Users\PabloPapito\PythonWAnalizieDanych\DayTwo
C:\Users\PabloPapito\AppData\Roaming\jupyter\runtime
```

Podstawowe Atrybuty DataFrame w Pandas

- Struktura DataFrame w Pandas:
 - DataFrame w Pandas to dwuwymiarowa struktura danych, która składa się z wierszy i kolumn. Przedstawmy kilka podstawowych atrybutów, które pozwalają zrozumieć strukturę danych w ramach DataFrame.

Atrybut shape:

Atrybut shape zwraca krotkę reprezentującą liczbę wierszy i kolumn w DF.

```
import pandas as pd

# Przykładowe utworzenie DataFrame
data = {'A': [1, 2, 3], 'B': [4, 5, 6]}
df = pd.DataFrame(data)

# Sprawdzenie kształtu DataFrame
ksztalt = df.shape
print("Kształt DataFrame:", ksztalt)
Kształt DataFrame: (3, 2)
```

Atrybut index:

Atrybut index zwraca indeksy wierszy (etykiety).

```
# Sprawdzenie indeksów wierszy DataFrame
indeksy = df.index
print("Indeksy wierszy DataFrame:", indeksy)
```

Indeksy wierszy DataFrame: RangeIndex(start=0, stop=3, step=1)

Atrybut columns:

Atrybut columns zwraca etykiety kolumn.

```
# Sprawdzenie etykiet kolumn DataFrame
etykiety_kolumn = df.columns
print("Etykiety kolumn DataFrame:", etykiety_kolumn)
Etykiety kolumn DataFrame: Index(['A', 'B'], dtype='object')
```


Atrybut dtypes:

 Atrybut dtypes zwraca informacje o typach danych w poszczególnych kolumnach.

```
# Sprawdzenie typów danych kolumn DataFrame
typy_danych = df.dtypes
print("Typy danych kolumn DataFrame:\n", typy_danych)

Typy danych kolumn DataFrame:
   A    int64
B    int64
dtype: object
```


Przydatne Funkcje w Pandas

 W Pandas istnieje wiele przydatnych funkcji do szybkiego podglądu i analizy danych. Poniżej omówione są niektóre z tych funkcji:

Funkcja describe()

 Funkcja describe() dostarcza podsumowania statystyczne dla kolumn w DF, takie jak średnia, odchylenie standardowe, minimum, maksimum i kwartyle.

```
# Przykład użycia describe
opis statystyczny = df.describe()
print("Opis statystyczny DataFrame:\n", opis statystyczny)
Opis statystyczny DataFrame:
     3.0 3.0
count
       2.0 5.0
mean
       1.0 1.0
std
min
      1.0 4.0
25%
       1.5 4.5
50%
       2.0 5.0
75%
       2.5 5.5
       3.0 6.0
max
```


Funkcja info()

 Funkcja info() wyświetla podstawowe informacje o DF, takie jak ilość niepustych wartości i typy danych dla każdej kolumny.

Funkcja head(n)

 Funkcja head(n) zwraca pierwsze n wierszy DF, co jest przydatne do szybkiego podglądu danych.

Funkcja tail(n)

 Funkcja tail(n) zwraca ostatnie n wierszy DF, co pomaga przy weryfikacji danych na końcu zbioru.

```
# Przykład użycia tail
ostatnie_wiersze = df.tail(3) # Zwróci trzy ostatnie wiersze
print("Ostatnie trzy wiersze DataFrame:\n", ostatnie_wiersze)

Ostatnie trzy wiersze DataFrame:
    A B
0 1 4
1 2 5
2 3 6
```


Funkcja sample(n)

Funkcja sample(n) zwraca losowe n wierszy z DF.

```
# Przykład użycia sample
losowe_wiersze = df.sample(3) # Zwróci trzy losowe wiersze
print("Losowe trzy wiersze DataFrame:\n", losowe_wiersze)

Losowe trzy wiersze DataFrame:
    A B
1 2 5
2 3 6
0 1 4
```


Czyszczenie wartości zduplikowanych w Pandas

Sprawdzanie duplikatów:

 W analizie danych często konieczne jest sprawdzenie i usunięcie zduplikowanych wierszy. Pandas dostarcza funkcji do tego celu.

Czyszczenie wartości zduplikowanych w Pandas

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame z zduplikowanymi danymi
data = \{'A': [1, 2, 2, 3, 4],
       'B': ['a', 'b', 'b', 'c', 'd']}
df = pd.DataFrame(data)
# Sprawdzenie duplikatów w całych wierszach
duplikaty wiersze = df.duplicated()
# Sprawdzenie duplikatów w kolumnie 'A'
duplikaty kolumna A = df['A'].duplicated()
print("Duplikaty wierszy:\n", duplikaty wiersze)
print("Duplikaty w kolumnie 'A':\n", duplikaty kolumna A)
Duplikaty wierszy:
      False
     False
      True
     False
     False
dtype: bool
Duplikaty w kolumnie 'A':
     False
     False
      True
     False
     False
Name: A, dtype: bool
```

Czyszczenie wartości zduplikowanych w Pandas

```
# Usunięcie zduplikowanych wierszy (zostawiając pierwszy wystąpienie)
df bez duplikatow = df2.drop duplicates()
# Usuniecie zduplikowanych wierszy bazując na konkretnej kolumnie
df bez duplikatow kolumna A = df2.drop duplicates(subset='A')
print("DataFrame bez duplikatów:\n", df bez duplikatow)
print("DataFrame bez duplikatów w kolumnie 'A':\n", df bez duplikatow kolumna A)
DataFrame bez duplikatów:
DataFrame bez duplikatów w kolumnie 'A':
```


Wartości brakujące (None/Null) - Różne podejścia do radzenia sobie z nimi

 W analizie danych często spotykamy się z wartościami brakującymi (NaN lub None). Pandas oferuje różne metody radzenia sobie z tymi wartościami.

Wartości brakujące (None/Null) - Różne podejścia do radzenia sobie z nimi

Sprawdzenie wartości brakujących:

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame z wartościami brakującymi
data = {'A': [1, 2, None, 4],
        'B': ['a', 'b', 'c', None]}
df = pd.DataFrame(data)
# Sprawdzenie, czy istnieją wartości brakujące w DataFrame
brakujace wartosci = df.isnull()
print("Wartości brakujące w DataFrame:\n", brakujące wartości)
Wartości brakujące w DataFrame:
  False False
   False False
    True False
```

Wartości brakujące (None/Null) - Różne podejścia do radzenia sobie z nimi

Usuwanie wartości brakujących:

```
# Usunięcie wierszy zawierających przynajmniej jedną wartość brakującą
df bez brakujacych wierszy = df.dropna()
# Metoda dropna() usuwa wiersze, które mają przynajmniej jedną brakującą wartość.
# Czyli wynikiem będzie tylko wiersz 1 i 2 ponieważ reszta zawiera 'None'
# Usunięcie kolumn zawierających przynajmniej jedną wartość brakującą
df bez brakujacych kolumn = df.dropna(axis=1)
# Z kolei metoda dropna(axis=1) usuwa kolumny, które mają przynajmniej jedną brakującą wartość.
# W tym przypadku usunie zarówno kolumnę A, jak i kolumnę B, ponieważ obie zawierają brakujące wartości.
# Wynikowy DataFrame df bez brakujacych kolumn będzie pusty
print("DataFrame bez wierszy zawierających wartości brakujące:\n", df bez brakujacych wierszy)
print("DataFrame bez kolumn zawierających wartości brakujące:\n", df bez brakujacych kolumn)
DataFrame bez wierszy zawierających wartości brakujące:
      A B
0 1.0 a
1 2.0 b
DataFrame bez kolumn zawierających wartości brakujące:
 Empty DataFrame
Columns: []
Index: [0, 1, 2, 3]
```

Wartości brakujące (None/Null) - Różne podejścia do radzenia sobie z nimi

Uzupełnianie wartości brakujących:

Wykrywanie wartości odstających w Pandas

Wartości odstające (ang. outliers) są danymi, które znacząco różnią się od reszty zbioru danych i mogą wpływać na wyniki analizy. Pandas pozwala na wykrywanie tych wartości i podejmowanie odpowiednich działań.

3 True True

Wykrywanie wartości odstających w Pandas

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame z wartościami odstającymi
data = {'A': [1, 2, 3, 100],
        'B': [4, 5, 6, 200]}
df = pd.DataFrame(data)
# Wykrywanie wartości odstających na podstawie kwantyli - obliczamy 25 i 75 kwantyl wykorzystując metodę quantile
kwantyl 25 = df.quantile(0.25)
kwantyl 75 = df.quantile(0.75)
rozstep_miedzykwartylowy = kwantyl_75 - kwantyl_25
# Definiowanie zakresu wartości "normalnych"
dolny limit = kwantyl 25 - 1.5 * rozstep miedzykwartylowy
gorny limit = kwantyl 75 + 1.5 * rozstep miedzykwartylowy
# Graniczne wartości (dolny i górny limit) określają zakres wartości, które uznajemy za "normalne" w danych.
# Wartości poza tym zakresem są uznawane za wartości odstające.
# Wykrywanie wartości odstających
odstajace wartosci = (df < dolny limit) | (df > gorny limit)
# Ta linia kodu porównuje każdą wartość w DataFrame z dolnym i górnym limitem:
    # Jeśli wartość w komórce jest mniejsza niż dolny limit lub większa niż górny limit, zostanie oznaczona jako wartość odstająca (True).
   # W przeciwnym razie otrzymamy wartość False.
# Znak | w Pythonie oznacza operator "lub" (bitowego OR).
# Jednak w kontekście pracy z pandas ma on specyficzne zastosowanie do operacji logicznych na DataFrame.
# W pandas | służy do wykonywania operacji "lub" na seriach lub DataFrame'ach, co pozwala na porównywanie elementów między dwoma zbiorami wartości.
print("Wartości odstające w DataFrame:\n", odstajace_wartości)
Wartości odstające w DataFrame:
0 False False
1 False False
2 False False
```

Wykrywanie wartości odstających w Pandas

Zastosowanie 1.5-krotności rozstępu międzykwartylowego (ang. interquartile range, IQR) jest standardowym podejściem do wykrywania wartości odstających w statystyce. Działa to na podstawie prostego założenia, że wartości, które znajdują się bardzo daleko od środka rozkładu, mogą być potencjalnymi wartościami odstającymi.

IQR mierzy, jak szeroko rozłożone są środkowe 50% danych i jest uważany za bardziej odporny na skrajne wartości niż inne miary, np. odchylenie standardowe.

Wykrywanie wartości odstających w Pandas Dlaczego * 1.5?

Wykorzystanie 1.5-krotności IQR wynika z empirii i praktyki statystycznej.

Dla rozkładów normalnych lub bliskich normalnych, 1.5-krotność IQR wyznacza rozsądne granice, poza którymi wartości można uznać za odstające.

Dlaczego akurat 1.5? Wynika to z tego, że dla większości rozkładów

- Wartości poniżej Q1 1.5 * IQR są uważane za zbyt małe i mogą być wartościami odstającymi.
- Wartości powyżej Q3 + 1.5 * IQR są uważane za zbyt duże i również mogą być wartościami odstającymi.
- Wartości poza tym zakresem są nietypowe, ponieważ znajdują się znacznie dalej od środkowych 50% danych.

Wykrywanie wartości odstających w Pandas

Dlaczego 1.5, a nie inna liczba?

Wartość **1.5** jest kompromisem między:

- Wrażliwością na wartości odstające.
- Ochroną przed wyeliminowaniem zbyt wielu danych.

Jeśli zakres ten jest zbyt szeroki, można przeoczyć wartości odstające, a jeśli jest zbyt wąski, można oznaczyć jako odstające wartości, które w rzeczywistości są normalnymi odchyleniami.

Dla rozkładu normalnego, 1.5-krotność IQR zwykle dobrze identyfikuje dane poza naturalnym zakresem zmienności, bez nadmiernej liczby fałszywych wyników.

Wykrywanie wartości odstających w Pandas Dodatkowe wyjaśnienie znaku (I)

Bitowy operator OR w operacjach na liczbach całkowitych.

W czystym Pythonie, poza bibliotekami takimi jak pandas, | jest operatorem bitowym. Oznacza, że wykonuje operację logiczną "lub" na poziomie bitów między dwoma liczbami binarnymi.

Wykrywanie wartości odstających w Pandas Dodatkowe wyjaśnienie znaku (I)

Operator "lub" (|) w pandasW pandas | jest używany do porównywania Serii lub DataFrame w sposób element-po-elemencie. Oznacza on logiczne "lub" między dwoma wartościami.

Dla każdego wiersza porównuje oba warunki: jeśli którykolwiek z nich jest prawdziwy, wynik dla tego wiersza to True.

Wykrywanie wartości odstających w Pandas Dodatkowe wyjaśnienie znaku (I)

Różnica między | a or

- | to operator bitowy lub logiczny dla operacji na obiektach takich jak pandas Series i DataFrame. Działa element-po-elemencie.
- or jest z kolei zarezerwowany dla prostych wartości logicznych (np. True lub False) i nie działa bezpośrednio na obiektach typu pandas Series lub DataFrame.

Próba użycia or na takich obiektach spowoduje błąd.

Zastępowanie wartości odstających:

Zastępowanie wartości odstających:

Dodatkowe wyjaśnienie działania funkcji mask()

Używamy funkcji mask() do zastąpienia wartości odstających wartością górnego limitu.

Funkcja mask() w pandas zastępuje wartości w DataFrame tam, gdzie określony warunek jest spełniony.

Zastępowanie wartości odstających:

Funkcja mask() – składnia

- cond warunek logiczny, gdzie wartość powinna być zastąpiona (w tym przypadku są to wartości odstające).
- other wartości, które zastąpią oryginalne dane, jeśli warunek zostanie spełniony.
- axis określa, czy warunek i wartość mają być stosowane do wierszy (axis=0)
 czy kolumn (axis=1).

Zastępowanie wartości odstających:

Dodatkowe wyjaśnienie działania funkcji mask()

Funkcja mask() działa w ten sposób, że:

- Gdziekolwiek wartość w odstajace_wartości wynosi True, funkcja zastępuje odpowiednią wartość w df wartością z gorny_limit.
- Gdzie wartość wynosi False, oryginalna wartość z df zostaje zachowana.

Sortowanie danych w Pandas

Sortowanie danych jest ważnym krokiem w analizie danych, umożliwiając uporządkowanie danych według określonych kryteriów. Pandas oferuje funkcje umożliwiające sortowanie zarówno wierszy, jak i kolumn.

Sortowanie wierszy:

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame do sortowania wierszy
data = {'A': [3, 1, 4, 2],
       'B': ['c', 'a', 'd', 'b']}
df = pd.DataFrame(data)
# Sortowanie wierszy według kolumny 'A'
df posortowany = df.sort values(by='A')
print("DataFrame po posortowaniu wierszy według kolumny 'A':\n", df posortowany)
DataFrame po posortowaniu wierszy według kolumny 'A':
    A B
1 1 a
3 2 b
0 3 c
```

Sortowanie kolumn:

```
# Sortowanie kolumn według etykiet kolumn
df_kolumny_posortowane = df.sort_index(axis=1) # axis=1 - czyli po kolumnie ale indeksowej/etykietach
print("DataFrame po posortowaniu kolumn według etykiet:\n", df_kolumny_posortowane)

DataFrame po posortowaniu kolumn według etykiet:
    A B
0 3 c
1 1 a
2 4 d
3 2 b
```

Sortowanie malejące:

```
# Sortowanie wierszy malejąco według kolumny 'A'

df_posortowany_malejaco = df.sort_values(by='A', ascending=False) # ascending - rosnąco, descending - malejąco ascending=False= rosnąco? - nie

print("DataFrame po posortowaniu malejąco według kolumny 'A':\n", df_posortowany_malejaco)

DataFrame po posortowaniu malejąco według kolumny 'A':

A B

2 4 d

0 3 c

3 2 b

1 1 a
```


Filtrowanie danych w Pandas

Filtrowanie danych to proces wybierania jedynie tych danych, które spełniają określone kryteria. W Pandas istnieje kilka metod do filtrowania danych, a każda z nich ma swoje zastosowanie. Omówmy to na przykładowych danych:

Filtrowanie za pomocą loc:

Filtrowanie za pomocą iloc:

Filtrowanie za pomocą query:

Filtrowanie za pomocą where:

Filtrowanie za pomocą isin:

Filtrowanie za pomocą isnull i notnull:

```
----- Filtrowanie braków danych
# Dodanie brakującej wartości (NaN), aby pokazać działanie isnull i notnull
df with nan = df.copy() # Tworzymy kopię DataFrame
df with nan.loc[2, 'A'] = None # Wstawiamy NaN w trzecim wierszu (wiersz 2) kolumny 'A'
# Filtrowanie wierszy, adzie wartość w kolumnie 'A' jest NaN
df filtr isnull = df with nan[df with nan['A'].isnull()] # Wybiera wiersze, qdzie 'A' to NaN
print("Filtrowanie za pomoca isnull:\n", df filtr isnull, "\n")
# Filtrowanie wierszy, gdzie wartość w kolumnie 'A' nie jest NaN
df_filtr_notnull = df_with_nan[df_with_nan['A'].notnull()] # Wybiera wiersze, gdzie 'A' nie jest NaN
print("Filtrowanie za pomoca notnull:\n", df filtr notnull, "\n")
Filtrowanie za pomocą isnull:
    A B
2 NaN c
Filtrowanie za pomocą notnull:
     A B
1 2.0 b
  4.0 d
```

Podsumowanie metod filtrowania

Metoda	Opis	Przykład
.loc	Filtrowanie według indeksów wierszy i nazw kolumn	df.loc[[0, 1], 'A']
.iloc	Filtrowanie według numerów wierszy i kolumn	df.iloc[:2, 0]
query	Filtrowanie według wyrażeń logicznych	df.query('A > 2')
where	Filtrowanie z zachowaniem struktury i uzupełnianiem braków jako NaN	<pre>df.where(df['A'] > 2)</pre>
isin	Filtrowanie wierszy, gdzie kolumna zawiera określone wartości	<pre>df[df['B'].isin(['a', 'c'])]</pre>
isnull,	Filtrowanie braków (NaN) i wartości obecnych	<pre>df[df['A'].isnull()], df[df['A'].notnull()]</pre>

Tabele Przestawne w Pandas

 Tabele przestawne to narzędzie umożliwiające podsumowanie i analizę danych w formie tabeli. Pandas oferuje funkcję do tworzenia tabel przestawnych, co ułatwia analizę różnych aspektów danych.

Tworzenie tabeli przestawnej:

Określanie indeksów i kolumn tabeli przestawnej:

```
# Określanie indeksów i kolumn dla tabeli przestawnej
table_przestawna_indeks_kolumny = pd.pivot_table(df, values='Value', index='Category', columns='Category', aggfunc='sum')

print("Tabela przestawna z określonymi indeksami i kolumnami:\n", table_przestawna_indeks_kolumny)

Tabela przestawna z określonymi indeksami i kolumnami:
Category A B
Category
A 90.0 NaN
B NaN 120.0
```


Określanie funkcji agregującej:

Uzupełnianie wartości brakujących:

Grupowanie danych w Pandas

 Grupowanie danych to proces dzielenia danych na grupy w oparciu o określone kryteria, a następnie wykonywania operacji na każdej z tych grup. W Pandas, do grupowania danych używamy funkcji groupby.

Grupowanie na podstawie jednej kolumny:

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame do grupowania
data = {'Category': ['A', 'B', 'A', 'B', 'A', 'B'],
        'Value': [10, 20, 30, 40, 50, 60]}
df = pd.DataFrame(data)
# Grupowanie na podstawie kolumny 'Category' i obliczanie sumy dla każdej grupy
grupowanie jedna kolumna = df.groupby('Category').sum()
print("Wynik grupowania na podstawie jednej kolumny:\n", grupowanie jedna kolumna)
Wynik grupowania na podstawie jednej kolumny:
           Value
Category
             90
            120
```

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

W Pythonie, a dokładniej w bibliotece pandas, metoda groupby() służy do grupowania danych na podstawie jednej lub więcej kolumn. W wyniku grupowania powstaje obiekt, który przechowuje dane pogrupowane według wskazanych kolumn. Jednak domyślnie po wykonaniu operacji grupowania, indeksowanie odbywa się w oparciu o wartości kolumn, według których grupowaliśmy.

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

reset_index(name='Count'):

- Operacja ta resetuje indeks utworzony automatycznie przez metodę groupby() i przekształca go w regularne kolumny.
- Dodatkowo, name='Count' wskazuje, że wynik z .size() (czyli liczebność grup)
 będzie zapisany w nowej kolumnie o nazwie 'Count'.

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

Innymi słowy, metoda reset_index() przekształca wynik grupowania z tzw. "Multilndex" (indeks wielopoziomowy) na bardziej przejrzysty DataFrame, w którym kolumny, po których grupowaliśmy, będą wyświetlane normalnie, a liczebność pojawi się w osobnej kolumnie.

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

Dzięki reset_index(), dane z grupowania są w bardziej przejrzystym formacie, a Count wskazuje, ile razy dana kombinacja wartości pojawia się w oryginalnym zbiorze danych.

Krótko mówiąc, reset_index() przekształca złożoną strukturę indeksów grupowania w prosty, tradycyjny DataFrame z normalnymi kolumnami.

Grupowanie na podstawie wielu kolumn:

 Bez reset_index(): Mamy obiekt Series z Multilndexem, gdzie kombinacje wartości są w indeksie.

 Z reset_index(): Wynik jest przekształcony w bardziej tradycyjny DataFrame z regularnymi kolumnami.

```
Category Value Count

0 A 10 2

1 A 20 1

2 B 10 2
```

To pozwala na łatwiejsze operacje na wynikach grupowania.

Wykonywanie różnych operacji dla każdej grupy:

Łączenie danych w Pandas

 Łączenie danych to proces łączenia dwóch lub więcej DataFrame'ów w celu utworzenia jednego DataFrame'u na podstawie wspólnych kolumn lub indeksów. W Pandas, do łączenia danych używamy funkcji merge lub concat.

Łączenie na podstawie wspólnej kolumny:

Łączenie na podstawie wspólnej kolumny:

Dodatkowe informacje

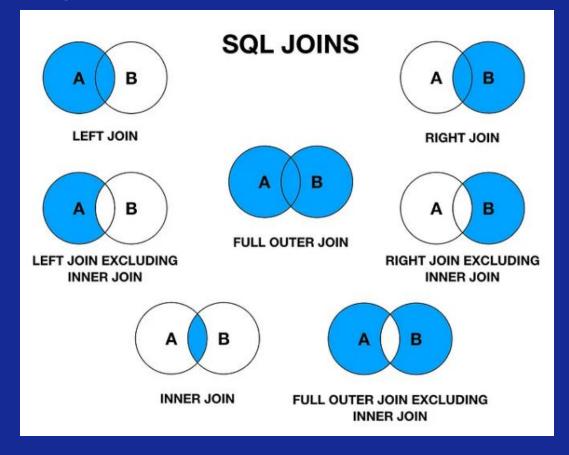
Rodzaje złączeń (joinów):

- inner (domyślny) zachowuje tylko wiersze, które mają dopasowanie w obu DataFrame'ach.
- left zachowuje wszystkie wiersze z lewego DataFrame (df1) i dodaje dane z prawego (df2) tam, gdzie są dopasowania. W przypadku braku dopasowania, wartości w prawym DataFrame są zastąpione NaN.
- right zachowuje wszystkie wiersze z prawego DataFrame (df2) i dodaje dane z lewego (df1) tam, gdzie są dopasowania.
- outer zachowuje wszystkie wiersze z obu DataFrame'ów, a tam, gdzie nie ma dopasowania, wstawia NaN.

Łączenie na podstawie wspólnego indeksu:

https://medium.com/@iammanolov98/mastering-sql-joins-coding-interview-

Łączenie na podstawie wspólnej kolumny:

Podsumowanie

pd.merge() umożliwia łączenie dwóch DataFrame'ów na podstawie wspólnej kolumny.

Domyślnie wykonywane jest wewnętrzne złączenie (inner join), które zachowuje tylko wiersze wspólne dla obu DataFrame'ów na podstawie wartości w kolumnie 'ID'.

Możesz zmienić typ złączenia, używając argumentu how (np. left, right, outer).

Łączenie na podstawie wspólnego indeksu:

```
# Przykładowe utworzenie dwóch DataFrame'ów do łączenia na podstawie indeksu
df3 = pd.DataFrame({'Value3': ['M', 'N', '0']}, index=[1, 2, 3])
# Łączenie na podstawie wspólnego indeksu
laczenie indeks = pd.concat([df1, df3], axis=1)
print("Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu:\n", laczenie indeks)
Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu:
    ID Value1 Value3
0 1.0
                NaN
1 2.0 B M
2 3.0 C
  NaN
         NaN
```

Łączenie na podstawie wspólnego indeksu:

pd.concat() z axis=1 pozwala na poziome łączenie DataFrame'ów (dodawanie kolumn), w oparciu o wspólny indeks.

Jeśli indeksy nie pokrywają się, w miejscach brakujących danych zostaną wstawione NaN.

Można użyć opcji join='inner' lub join='outer' w zależności od tego, czy chcemy zachować tylko wspólne indeksy, czy wszystkie.

Łączenie na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym:

```
# Łączenie na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym
laczenie pionowe = pd.concat([df1, df3], axis=0)
# axis=0 - oznacza, że łączenie odbywa się wzdłuż wierszy (czyli w pionie).
# Domyślnie łączenie jest wykonywane wzdłuż osi 0, więc ten parametr jest opcjonalny w tym przypadku.
print("Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym:\n", laczenie pionowe)
Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym:
     ID Value1 Value3
  1.0
                 NaN
   2.0
                 NaN
  3.0
                 NaN
  NaN
          NaN
   NaN
          NaN
3 NaN
          NaN
                   0
```

Łączenie na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym:

```
# Indeksy zostały zachowane, więc wynikowy DataFrame ma powtarzające się indeksy (0, 1, 2). Można je zresetować, używając metody reset index():
laczenie pionowe reset index = pd.concat([df1, df3], axis=0).reset index(drop=True)
print("Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym po reset index:\n", laczenie pionowe reset index)
Wynik łączenia na podstawie wspólnego indeksu w kierunku pionowym po reset index:
    ID Value1 Value3
0 1.0
           Α
                NaN
1 2.0
                NaN
2 3.0
          C
                NaN
3 NaN
         NaN
4 NaN
         NaN
                  0
5 NaN
         NaN
```


Tworzenie nowych atrybutów w Pandas

Tworzenie nowych atrybutów (kolumn) to kluczowy krok w analizie danych, który pozwala na dostosowywanie danych do konkretnych potrzeb i celów analizy. W Pandas, nowe atrybuty można dodawać poprzez różne operacje na istniejących danych.

Dodawanie nowego atrybutu na podstawie istniejących kolumn:

```
import pandas as pd
# Przykładowe utworzenie DataFrame
df = pd.DataFrame({'Value1': [10, 20, 30],
                  'Value2': [5, 15, 25]})
# Dodawanie nowego atrybutu 'Sum' na podstawie istniejących kolumn
df['Sum'] = df['Value1'] + df['Value2']
print("DataFrame z dodanym atrybutem 'Sum':\n", df)
DataFrame z dodanym atrybutem 'Sum':
   Value1 Value2 Sum
      10
          5 15
      20 15 35
      30 25 55
```

Dodawanie nowego atrybutu na podstawie warunków logicznych:

Utworzenie nowego atrybutu przy użyciu funkcji:

```
# Utworzenie nowego atrybutu 'Product' przy użyciu funkcji
def categorize product(sum value):
    if sum value > 30:
       return 'Premium'
   elif sum value > 20:
       return 'Standard'
   else:
       return 'Basic'
df['Product'] = df['Sum'].apply(categorize product)
print("DataFrame z dodanym atrybutem 'Product':\n", df)
DataFrame z dodanym atrybutem 'Product':
   Value1 Value2 Sum Category Product
      10
                  15 Low
                                 Basic
              15 35 High Premium
              25 55
                         High Premium
      30
```


Python - Wybrane Elementy

Warsztat

Wizualizacja danych to kluczowy element analizy danych, pozwalający przedstawić wnioski i trendy w sposób czytelny i zrozumiały. Matplotlib i Seaborn to dwie popularne biblioteki w języku Python używane do tworzenia wykresów i wizualizacji danych. Poniżej omówię podstawowe elementy związane z wizualizacją danych, zgodnie z programem szkolenia.

Rodzaje Wykresów i Wizualizacji:

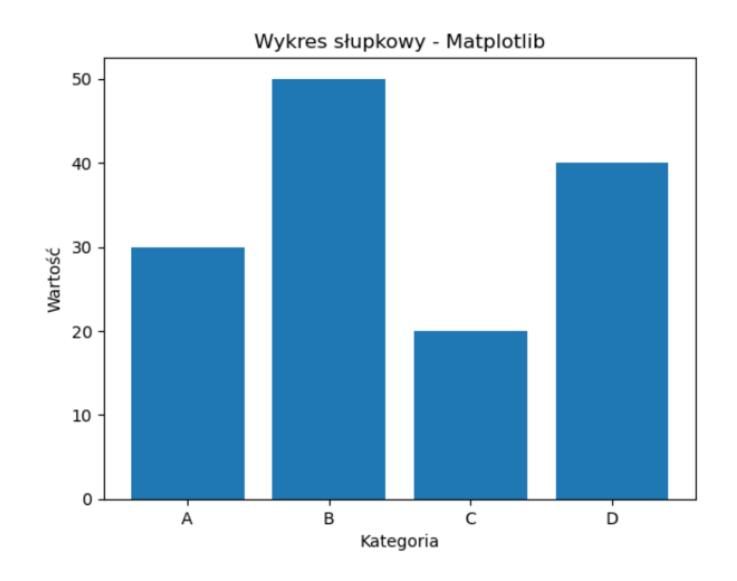
W Matplotlib i Seaborn istnieje wiele rodzajów wykresów, takich jak:

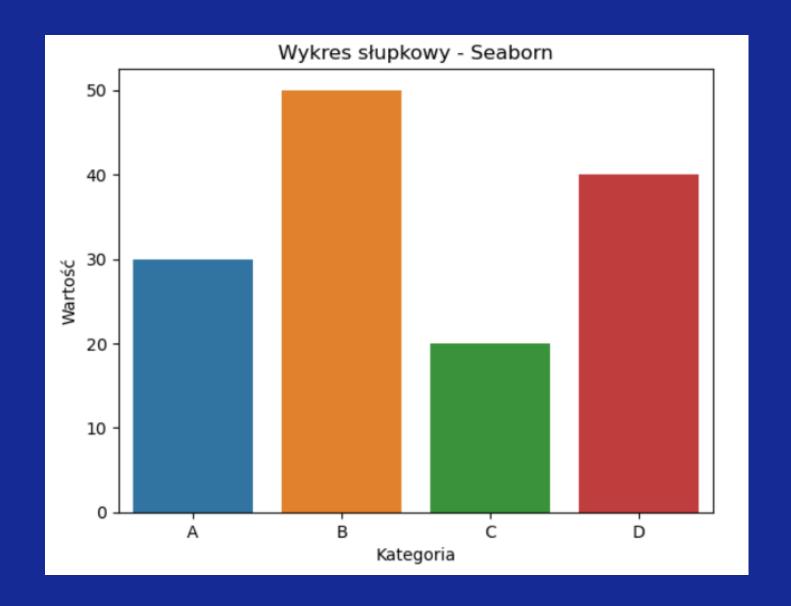
- histogramy,
- wykresy słupkowe,
- wykresy punktowe,
- wykresy liniowe,
- heatmapy,
- pairploty itp.

Każdy z tych rodzajów wykresów może być dostosowany do konkretnego celu analizy danych.


```
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns
import pandas as pd
# Przykładowe dane
data = {'Category': ['A', 'B', 'C', 'D'],
        'Value': [30, 50, 20, 40]}
df = pd.DataFrame(data)
# Wykres słupkowy w Matplotlib
plt.bar(df['Category'], df['Value'])
plt.title('Wykres słupkowy - Matplotlib')
plt.xlabel('Kategoria')
plt.ylabel('Wartość')
plt.show()
# Wykres słupkowy w Seaborn
sns.barplot(x='Category', y='Value', data=df)
plt.title('Wykres słupkowy - Seaborn')
plt.xlabel('Kategoria')
plt.ylabel('Wartość')
plt.show()
```


Przykład:

- Rozważmy dwa zestawy danych dotyczące temperatury w dwóch różnych miejscach (w stopniach Celsiusza):
- Zestaw 1: [20, 21, 22, 22, 23, 24, 25, 25, 25, 26, 26, 26, 27, 27, 27]
- Zestaw 2: [15, 16, 16, 17, 17, 18, 18, 19, 19, 20, 20, 21, 21, 22, 22]
- Zbadajmy podstawowe miary rozkładu dla obu zestawów danych, takie jak średnia, odchylenie standardowe, kurtoza itp.

Rozwiązania do ćwiczenia można przedstawić w formie kodu w Jupyter Notebook, aby lepiej zobaczyć, jak te miary są obliczane dla konkretnych danych.

Przykład:

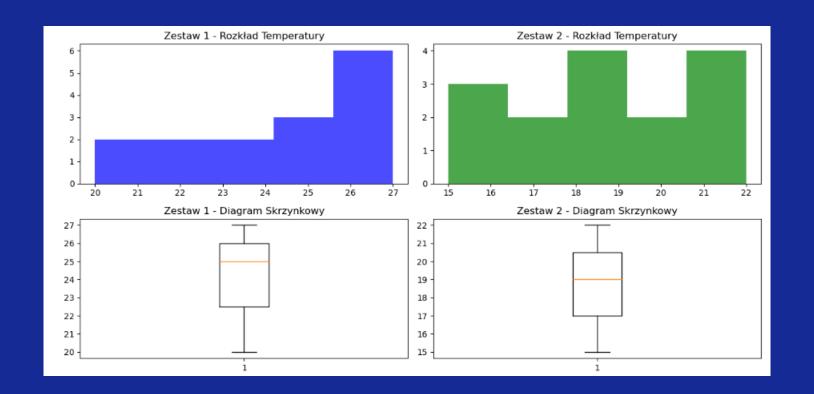
```
import numpy as np
import scipy.stats as stats
# Zestaw 1
zestaw 1 = [20, 21, 22, 22, 23, 24, 25, 25, 26, 26, 26, 27, 27, 27]
# Zestaw 2
zestaw 2 = [15, 16, 16, 17, 17, 18, 18, 19, 19, 20, 20, 21, 21, 22, 22]
# Średnia arytmetyczna
srednia_z1 = np.mean(zestaw_1)
srednia z2 = np.mean(zestaw 2)
# Mediana
mediana_z1 = np.median(zestaw_1)
mediana z2 = np.median(zestaw 2)
# Odchylenie standardowe
std z1 = np.std(zestaw 1)
std z2 = np.std(zestaw 2)
# Kurtoza
kurtosis z1 = stats.kurtosis(zestaw 1)
kurtosis z2 = stats.kurtosis(zestaw 2)
```


Przykład - wizualizacja:

```
# Wizualizacja
import matplotlib.pyplot as plt
plt.figure(figsize=(12, 6))
plt.subplot(2, 2, 1)
plt.hist(zestaw 1, bins=5, color='blue', alpha=0.7)
plt.title('Zestaw 1 - Rozkład Temperatury')
plt.subplot(2, 2, 2)
plt.hist(zestaw 2, bins=5, color='green', alpha=0.7)
plt.title('Zestaw 2 - Rozkład Temperatury')
plt.subplot(2, 2, 3)
plt.boxplot(zestaw 1)
plt.title('Zestaw 1 - Diagram Skrzynkowy')
plt.subplot(2, 2, 4)
plt.boxplot(zestaw 2)
plt.title('Zestaw 2 - Diagram Skrzynkowy')
plt.tight layout()
plt.show()
```

Przykład – wizualizacja (wykresy):

Rozwiązanie - omówienie:

 W kodzie użyto dwóch głównych rodzajów wizualizacji danych: histogramów i diagramów skrzynkowych (boxplotów).

Histogramy:

- 1. Zestaw 1 Rozkład Temperatury:
 - Histogram przedstawia rozkład wartości temperatury w zestawie 1.
 - Parametr bins=5 oznacza, że dane są podzielone na pięć przedziałów.
 - Wartości są reprezentowane na osi x, a liczność wystąpień w każdym przedziale na osi y.
- 2. Zestaw 2 Rozkład Temperatury:
 - Analogicznie do zestawu 1, histogram przedstawia rozkład wartości temperatury w zestawie 2.

Diagramy Skrzynkowe (Boxplots):

- 1. Zestaw 1 Diagram Skrzynkowy:
 - Diagram skrzynkowy prezentuje rozkład wartości w zestawie 1.
 - Linia środkowa w pudełku to mediana, a górna i dolna krawędź pudełka oznaczają pierwszy i trzeci kwartyl.
 - "Wąsy" na końcach pudełka reprezentują zakres danych, a potencjalne wartości odstające są oznaczone punktami.
- 2. Zestaw 2 Diagram Skrzynkowy:
 - Analogicznie do zestawu 1, diagram skrzynkowy prezentuje rozkład wartości w zestawie 2.

Rozwiązanie - interpretacja:

- Histogramy pozwalają na wizualną ocenę rozkładu danych, identyfikację modów, a także ocenę symetrii i skośności rozkładu.
- Diagramy skrzynkowe pozwalają na szybkie zrozumienie centralnej tendencji (mediana) i rozproszenia danych, a także na identyfikację wartości odstających.

Wnioski:

- Zestaw 1 wydaje się mieć bardziej jednostajny rozkład temperatur, z mniejszą zmiennością.
- Zestaw 2 ma bardziej skośny rozkład, z większym zakresem temperatur.

Wizualizacja danych pozwala szybko zrozumieć charakterystykę rozkładu, co jest istotne w analizie statystycznej.

Omówienie kodu wizualizacji

```
# Wizualizacja
import matplotlib.pyplot as plt

plt.figure(figsize=(12, 6))

plt.subplot(2, 2, 1)
plt.hist(zestaw_1, bins=5, color='blue', alpha=0.7)
plt.title('Zestaw 1 - Rozkład Temperatury')
```

Omówienie kodu wizualizacji

- Histogramy:
 - plt.figure(figsize=(12, 6)): Ustawienie rozmiaru całego wykresu.
 - plt.subplot(2, 2, 1): Tworzenie siatki 2x2 i ustawienie pierwszego subplotu.
 - plt.hist(zestaw_1, bins=5, color='blue', alpha=0.7): Tworzenie histogramu dla zestawu 1 z 5 przedziałami, niebieskim kolorem i 70% przezroczystością.
 - plt.title('Zestaw 1 Rozkład Temperatury'): Dodanie tytułu do subplotu.
- Analogiczne kroki są powtarzane dla drugiego zestawu danych.

Omówienie kodu wizualizacji

```
plt.subplot(2, 2, 3)
plt.boxplot(zestaw_1)
plt.title('Zestaw 1 - Diagram Skrzynkowy')
```


Diagramy Skrzynkowe:

- plt.subplot(2, 2, 3): Ustawienie trzeciego subplotu.
- plt.boxplot(zestaw_1): Tworzenie diagramu skrzynkowego dla zestawu 1.
- plt.title('Zestaw 1 Diagram Skrzynkowy'): Dodanie tytułu do subplotu.

Podobne kroki są powtarzane dla drugiego zestawu danych.

Wnioski:

- Wizualizacja jest przygotowywana w formie siatki 2x2, gdzie górny wiersz zawiera histogramy, a dolny wiersz diagramy skrzynkowe.
- Każdy subplot jest tworzony przy użyciu funkcji `plt.subplot`, a następnie dodawane są odpowiednie wizualizacje danych.
- plt.tight_layout() pomaga w ułożeniu wykresów, aby uniknąć nakładania się elementów.

Diagramy Skrzynkowe:

- plt.subplot(2, 2, 3): Ustawienie trzeciego subplotu.
- plt.boxplot(zestaw_1): Tworzenie diagramu skrzynkowego dla zestawu 1.
- plt.title('Zestaw 1 Diagram Skrzynkowy'): Dodanie tytułu do subplotu.

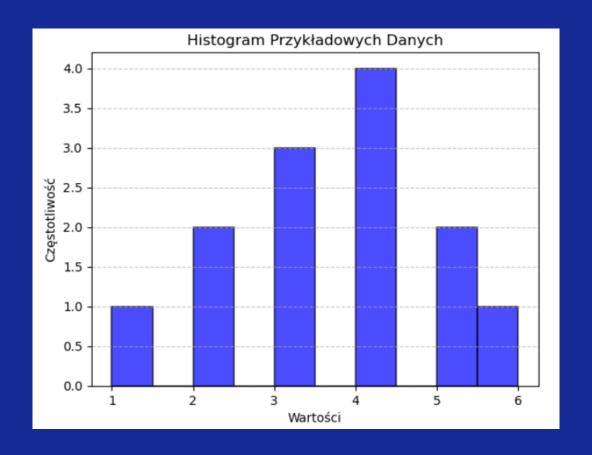
Podobne kroki są powtarzane dla drugiego zestawu danych.

Opis metody plt.hist()

```
: # Rozłożenie metody plt.hist()
  import matplotlib.pyplot as plt
  # Dane do stworzenia histogramu
  data = [1, 2, 2, 3, 3, 3, 4, 4, 4, 4, 5, 5, 6]
  # Tworzenie histogramu
  plt.hist(
                         # Dane wejściowe (lista lub tablica)
     x=data.
                        # Liczba przedziałów (słupków)
     bins=10,
     range=(1, 6),
                        # Zakres wartości, które chcemy uwzględnić
                        # Jeśli True, znormalizuje histogram do formy gestości prawdopodobieństwa
     density=False.
     cumulative=False, # Jeśli True, zwróci histogram kumulacyjny
     color='blue',
                        # Kolor histogramu
                        # Przezroczystość histogramu (0 - całkowicie przeźroczysty, 1 - całkowicie nieprzeźroczysty)
     alpha=0.7,
     edgecolor='black', # Kolor krawedzi słupków
     linewidth=1.2.
                        # Grubość krawędzi słupków
     histtype='bar', # Typ histogramu ('bar', 'barstacked', 'step', 'stepfilled')
     align='mid',
                          # Wyrównanie słupków ('left', 'mid', 'right')
     orientation='vertical' # Orientacja histogramu ('horizontal', 'vertical')
  # Dodatkowe opcje do dostosowania wykresu
  plt.title('Histogram Przykładowych Danych')
  plt.xlabel('Wartości')
  plt.ylabel('Częstotliwość')
  plt.grid(axis='y', linestyle='--', alpha=0.7)
  # Wyświetlenie histogramu
  plt.show()
```

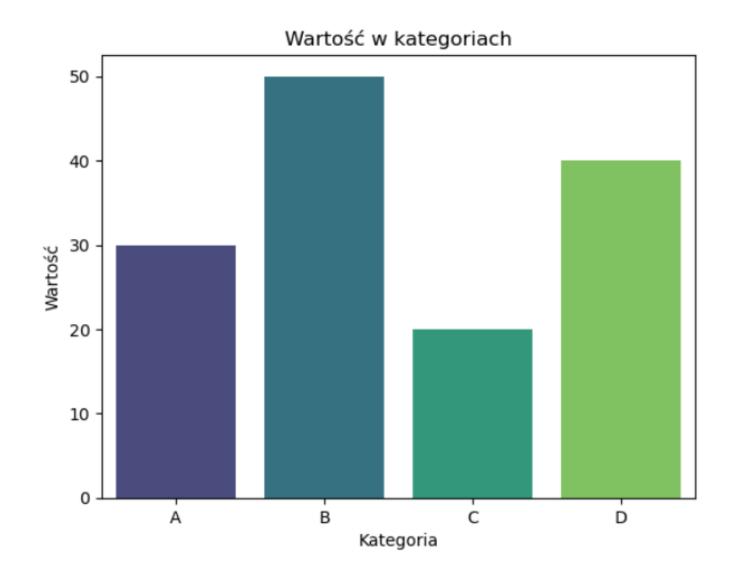
Wizualizacja przykładowych danych

Elementy Storytelling w Wizualizacji:

Tworzenie wykresów nie polega tylko na przedstawieniu danych. Ważne jest także uwzględnienie elementów storytellingu, czyli takiego przedstawienia danych, które łatwo zrozumie każdy odbiorca.

```
# Wykres z elementami storytellingu - Seaborn
sns.barplot(x='Category', y='Value', data=df, palette='viridis')
plt.title('Wartość w kategoriach')
plt.xlabel('Kategoria')
plt.ylabel('Wartość')
plt.show()
```


Storytelling w kontekście wizualizacji danych odnosi się do umiejętności opowiadania historii za pomocą wykresów i grafik.

Oto kilka elementów storytellingu, które można zauważyć w wykresie z punktu 2:

- Nagłówek zawierający informację: Tytuł "Wartość w kategoriach" informuje użytkownika o głównym temacie wykresu i o tym, co próbuje przedstawić.
- Kontekst i Cel: Wykres wskazuje, że ma przedstawić wartości w różnych kategoriach. Cel wykresu może być jasno określony przez opisanie, co oznaczają te wartości i dlaczego są ważne.
- Zrozumiałe i Przystępne Dla Odbiorcy: Wykres jest czytelny i łatwy do zrozumienia nawet dla osób, które
 nie są specjalistami w dziedzinie analizy danych. Każda kategoria jest oznaczona i jest jasne, jakie
 wartości są przedstawione.

- Narracja poprzez wizualizację: Wykres sam w sobie stanowi część narracji. Dzięki klarownemu przedstawieniu danych użytkownik może zrozumieć trend lub zależności między różnymi kategoriami.
- Podkreślenie punktu centralnego: Wykres może podkreślać konkretne trendy, różnice lub podobieństwa między kategoriami. Może to być zrobione poprzez różne elementy wizualne, takie jak kolorystyka, wielkość, czy tekst dodany do wykresu.
- Inspirująca akcja lub refleksja: Wykres może inspirować do dalszej analizy danych lub działań, lub może prowokować refleksję na temat prezentowanych informacji.

Wszystkie te elementy pomagają w skutecznym storytellingu danych, czyli opowiadaniu historii, która jest zrozumiała, angażująca i inspirująca dla odbiorcy.

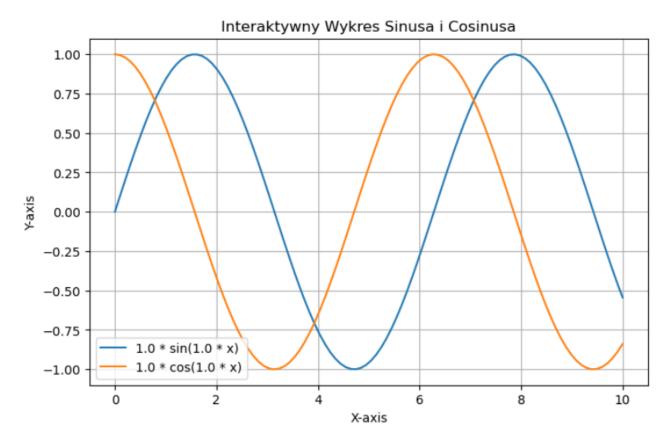
Przykład 1.

```
import numpy as np
# Przykładowe dane
x = np.linspace(0, 10, 100)
y1 = np.sin(x)
v2 = np.cos(x)
# Zadanie: Stwórz interaktywny wykres, na którym będą widoczne obie funkcje (sinus i cosinus)
plt.figure(figsize=(8, 5))
# Tu dodaj kod do utworzenia interaktywnego wykresu
plt.title('Interaktywny Wykres Sinusa i Cosinusa')
plt.xlabel('X-axis')
plt.ylabel('Y-axis')
plt.legend(['sin(x)', 'cos(x)'])
plt.grid(True)
plt.show()
```

Rozwiązanie.

Out[5]:

Przydatne Funkcje i Skróty:

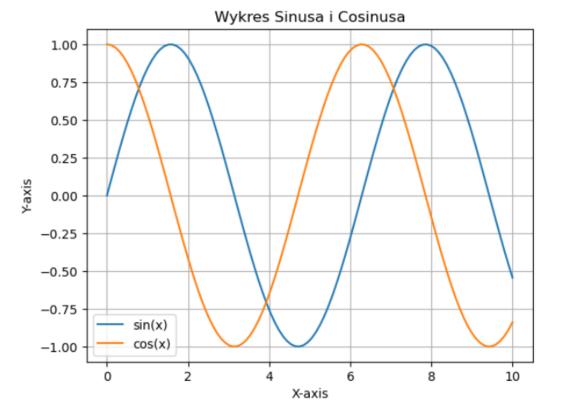
W Matplotlib i Seaborn istnieje wiele przydatnych funkcji i skrótów klawiszowych ułatwiających pracę. Na przykład:

- plt.title('Tytuł') Dodanie tytułu do wykresu.
- plt.xlabel('Oś X') Dodanie opisu osi X.
- plt.ylabel('Oś Y') Dodanie opisu osi Y.
- plt.legend() Dodanie legendy do wykresu.
- plt.grid(True) Dodanie siatki.

Przykład:

```
# Przykład użycia przydatnych funkcji
plt.plot(x, y1, label='sin(x)')
plt.plot(x, y2, label='cos(x)')
plt.title('Wykres Sinusa i Cosinusa')
plt.xlabel('X-axis')
plt.ylabel('Y-axis')
plt.legend()
plt.grid(True)
plt.show()
```


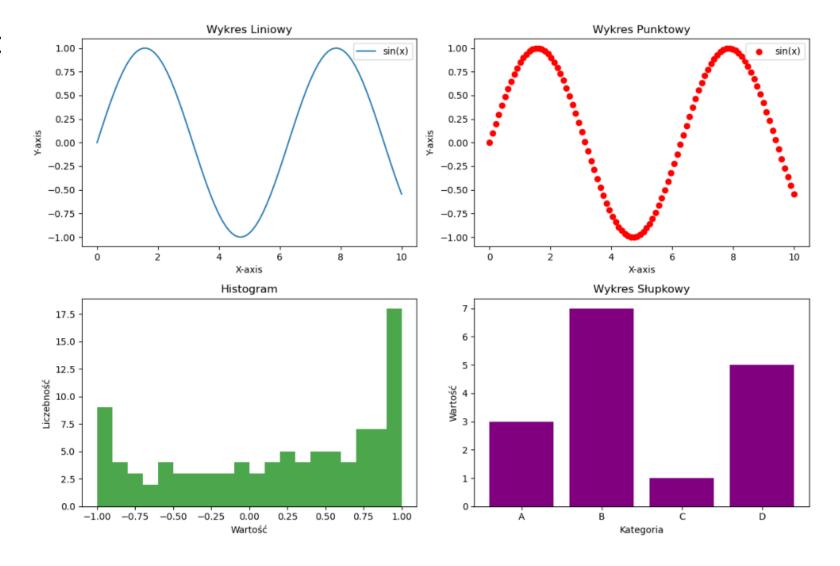
Przykład 2.

```
import numpy as np

# Przykładowe dane
x = np.linspace(0, 10, 100)
y = np.sin(x)

# Zadanie: Stwórz różne wykresy na podstawie danych (np. wykres liniowy, punktowy, histogram)
plt.figure(figsize=(12, 8))
# Tu dodaj kod do utworzenia różnych wykresów
plt.title('Eksperymenty z Wykresami')
plt.xlabel('X-axis')
plt.ylabel('Y-axis')
plt.show()
```

Rozwiązanie:

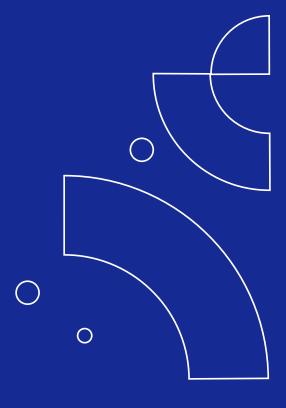

Python - Wybrane Elementy

Warsztat

Ankieta

Adres strony:

https://www.erp.comarch.pl/Szkolenia/Ankiety/survey/MDKZNM

COMARCH Szkolenia

Dziękujemy za udział w szkoleniu

Python w analizie danych.

Wstęp do Data Science

Paweł Goleń

Trener

Centrum Szkoleniowe Comarch

ul. Prof. M.Życzkowskiego 33

31-864 Kraków

Tel. +48 (12) 687 78 11

E-Mail: szkolenia@comarch.pl

www.szkolenia.comarch.pl

www.szkolenia.comarch.pl